

Groene energie en fiscaliteit: een hobbelig parcours

Stefaan KINDT • zaakvoerder ALASKA KORTRIJK - IEPER
Peter HACKE • zaakvoerder ALASKA BRUGGE

Stefaan Kindt

Peter Hacke

Groene energie, energiebesparing en fiscaliteit, het is en blijft een tumultueus verhaal en symptomatisch voor het totale gebrek aan visie en gebrek aan fiscale stabiliteit.

Denken we maar aan de kapriolen van de regelgeving rond de zonnepanelen. Gestart met 450 euro per groen stroomcertificaat, daarna 350 en nu nog 93 euro. De eerste installaties kregen de bedragen uitbetaald gedurende 20 jaar, de laatste gedurende 15 jaar, degene daar tussenin gedurende 10 jaar. Volgt u nog?

Komt daarbij nog dat vanaf 2013 particulieren met zonnepanelen voortaan een jaarlijkse vergoeding van 53 euro per geïnstalleerde kilowatt moeten betalen voor het gebruik van het net. Daardoor worden zonnepanelen jaarlijks 250 tot 500 euro minder interessant. Er wordt dus alles gedaan om nieuwe installaties af te schrikken. Het systeem kost de Vlaamse overheid fortuinen, allicht omdat het niet goed werd bestudeerd en er oneigenlijk gebruik van werd gemaakt. Hoewel men het de bedrijven in kwestie uiteraard niet kwalijk kan nemen - anders handelen zou 'mismanagement' zijn - zijn er vragen te stellen bij situaties waarbij bedrijven talloze vierkante m² zonnepanelen leggen en daarvoor inkomsten genereren die eigenlijk gesubsidieerd zijn.

Een ander effect van die kapriolen: binnen de economie ontwikkelde zich onvermijdelijk een sector die zich richt op de markt van de zonnepanelen.

De bedrijven binnen die sector doen investeringen en stellen mensen te werk, maar worden geconfronteerd met een onbetrouwbare overheid. Hoewel de vraag kan gesteld worden of het überhaupt zo verstandig is een business uit te bouwen die zo afhankelijk is van subsidies, kan men niet om de vaststelling heen dat er verwachtingen worden gecreëerd die niet of moeilijk in te lossen zijn. Met drama's tot gevolg, zoals diverse faillissementen in de sector.

Meer fundamenteel kan en moet in dit verband de vraag gesteld worden of de overheid zich wel moet inlaten met de **subsiëring van groene energie**. In dat verband wordt al te vaak vergeten dat subsidies een verdoken kost met zich meebrengen, namelijk de controle op de aangewende middelen. Daarvoor moeten dus ambtenaren gemobiliseerd worden die misschien nuttiger zaken kunnen doen.

Steekvlamfiscaliteit

Er zijn in de groene fiscaliteit nog tal van voorbeelden van een gebrek aan continuïteit in regelgeving met de logische verspilling van geld en energie als logisch gevolg. Waar men gedurende een paar jaar investeringen in energiebesparende maatregelen aanmoedigde, werd daar vanaf de inkomsten 2012 komaf mee gemaakt en werden de **fiscale voordelen** verbonden aan investeringen in zonnepanelen, zonneboilers, dubbele beglazing, thermostatische kranen, warmtepompen, het isoleren van een bestaande spouwmuur, de vervanging of het onderhoud van oude stookketels en energieaudits, in één trek afgeschaft. Om de controles op de fiscale aftrekken

te kunnen doen, heeft de overheid wel zijn korps aan betrokken ambtenaren op cursus gestuurd om hen die regels bij te brengen....

De indirecte kosten van dergelijke steekvlamfiscaliteit voor de overheid en dus voor de belastingbetaler zijn nauwelijks in te schatten.

Is er dan niks dat blijvend is? Gelukkig wel. De goede oude investeringsaftrek - hoewel ook al dikwijls bijgespijkerd of nog beter: ooit afgeschaft en terug ingevoerd - blijft overeind en is zeer interessant voor onder meer energiebesparende investeringen. De lijst van investeringen die als energiebesparend worden aangemerkt is zeer uitgebreid.

Momenteel bedraagt de eenmalige aftrek op energiebesparende investeringen **14,5%** op het geïnvesteerde bedrag. Er kan ook gekozen worden voor een gespreide investeringsaftrek, in welk geval de aftrek **21,5%** bedraagt op de afschrijvingen, gespreid over de afschrijvingsduur.

Om te kunnen genieten van de investeringsaftrek voor energiebesparende investeringen is voorts vereist dat:

- een attest wordt aangevraagd aan de regering van het gewest waar de investering wordt gedaan binnen de 3 maanden(!) na afsluiting van het boekjaar. In het attest wordt bevestigd dat de gedane investeringen energiebesparend zijn.
- een standaardformulier wordt gevoegd bij de aangifte in de inkomstenbelasting waarin de investeringsaftrek wordt gevraagd.

Het is dus niet allemaal kommer en kwel. ■